

Julbrev 2017 från Evangeliska Östasienmissionen

Kära vänner och förebedjare!

Drygt ett år har gått sedan Bosse flyttade hem till Herren, ett år då nåden varit nog och kraften fullkomnats i svaghet. Litet i taget lär jag mig att lyftas och bäras av livets vindkast och att all den tröst Herren ger är till för att ge vidare till andra.

Det har varit ett tufft år med allt det praktiska som måste skötas i samband med ett dödsfall. Men många har ställt upp och församlingens styrelse är ett underbart bärarlag. Sedan april får jag predikohjälp en gång i månaden av Fukinosan, en medlem som har minskat ner sitt arbete och gärna hjälper till här. Ett annat glädjeämne är att vi i september kunde avskilja vår evangelist, fru Tanaka, som hjälppastor. Hon är en underbar medarbetare och vän och har under många år arbetat med evangelisation bland de äldre och också med dopundervisning. Jag är så tacksam för dessa men vi är alla till åren komna och ber ständigt att Herren snart skall sända en yngre pastor som kan ta över ansvaret.

Under sommarens fukt och hetta var det glesare i kyrkbänkarna ett tag. På TV varnade de folk att gå ut i onödan och rapporterade dagligen om hur många som dött eller fått värmeslag. Också i församlingen har många varit sjuka, men framåt hösten var de flesta tillbaka igen. I juli hade vi familjeläger vid en av Fujibergets sjöar och fick njuta av svalka och god gemenskap.

Gamla fru Sugiyama, 108 år, som varit med sedan 60-talet, var med på en äldresamling här i juli tillsammans med sin "Gospel Hula Dansgrupp" och vittnade om sin tro med hög och klar stämma! Samma dag bekände vår närmsta granne, 100 år, sin tro på Kristus. Bara några dagar senare fick fru Sugiyama hembud..Fler och fler äldre har den sista tiden sökt sig till kyrkan, två över 90 år. Många, många ville nog bli kristna, om de blev fria från de gamla buddistiska traditionerna.

I oktober hade vi ett års minnesgudstjänst efter Bosse enligt japansk sed. Efter kyrklunch lyssnade vi till hans sista predikan och hade ett program varvat med lovsång och vittnesbörd. Ännu en gång fick Bosse vara med och mana till tro och överlåtelse!

Från november började julfesternas rad, bland annat medarbetarnas jul. Också i våra

Kerstin med sitt barnbarns barn Ema vid familjegraven.

samarbetskyrkor har det varit sjukdom. Pastor Mikami i Mishima har haft en mindre hjärtoperation och evangelisten där har opererats för diskbräck. Pastor Kondo i Ohito har opererats för cancer och genomgår fortfarande jobbiga behandlingar. Alla ber vi om ett andligt genombrott i Japan och om flera arbetare.

De närmaste dagarna har vi julkonsert med cello och piano med våra vänner Bernt och Ruriko Boman samt barnens julfest. Sedan följer festen för de hemlösa, fest på ett matlagningsgymnasium, fest i engelsklass och julaftons gudstjänster med dop (tre kineser!) ,potluck lunch och julfirande. Ibland är det svårt att hålla isär vad som skall sägas på de olika samlingarna, men det är fantastiska tillfällen att få presentera Jesus för nya människor.

Visst längtar jag ibland efter ett lugnare pensionärliv, åtminstone för några dagar, men glädjen i arbetet är större. Och den stora "VILAN" väntar när den tiden kommer! Tack för att ni är med och ber för Japans frälsning!

Mycken julglädje och ett gott och välsignat nytt år!

Kerstin Dellming

Sain baitsgaana uu?
Xristiin mendelsnii bayaryn mend xurgeye!
("Hej" och "God jul" på mongoliska...)

När Maria och jag första gången var i Ulaanbaatar, Mongoliet, var det kallt. Affärerna var tomma, jul firades inte och det fanns två evangeliskt kristna församlingar i hela landet. Det var 1991. Året därpå flyttade vi till Mongoliet, och tio år senare flyttade vi tillbaka till Sverige. Då hade vi jobbat med församlingsplantering, ledarutveckling och uppstarten av ett missionscenter som tränar och sänder mongoler. Under dessa år var EÖM trogna understödjare.

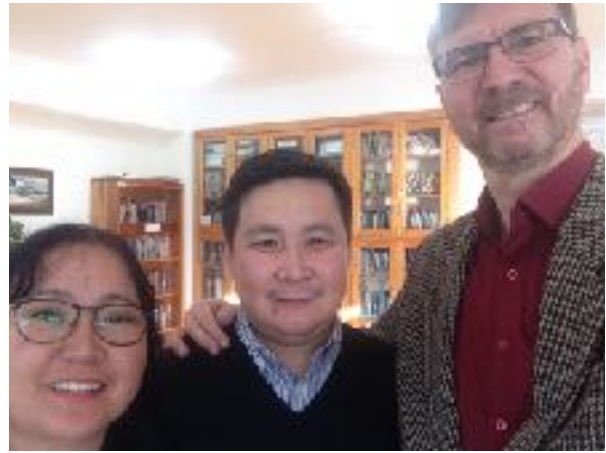
När jag nu landade där igen i början av december var det kallt, -28 grader. Det var nog det enda som påminnde om 1991. Idag finns det julpynt överallt (finns mycket att säga om det...), affärerna är överflödande av varor och det finns över 600 evangeliska församlingar i landet.

(Jag kom till Djingis Khans hemland direkt från Egypten där det var +25 grader, så det var en utmaning att packa rätt.)

Ulan Bator sägs vara världens kallaste huvudstad.

Under tre dagar träffades vi, fyra svenskar och ett dussin mongoler, för att samtala om samarbete och sändning (mission). Vi svenskar kom från jordens alla hörn; Bertil och Alzira Ekström (han är World Evangelical Alliance's Mission Commission Director) kom från Brasilien, Linnéa Åberg (Evangeliska Frikyrkans regionledare i Asien) från Thailand och jag från Sverige (via Egypten, då). Mongolerna vi mötte är nyckelledare i den församlings- och missionsrörelse som har sitt ursprung i Erdenet. Det är drygt 50 församlingar i flera generationer som bildats i denna rörelse, och dessutom Mongoliets Missionscenter, och de vi träffade leder alla församlingar och nätverk inom denna rörelse. Detta informella, relationella nätverk kallar sig

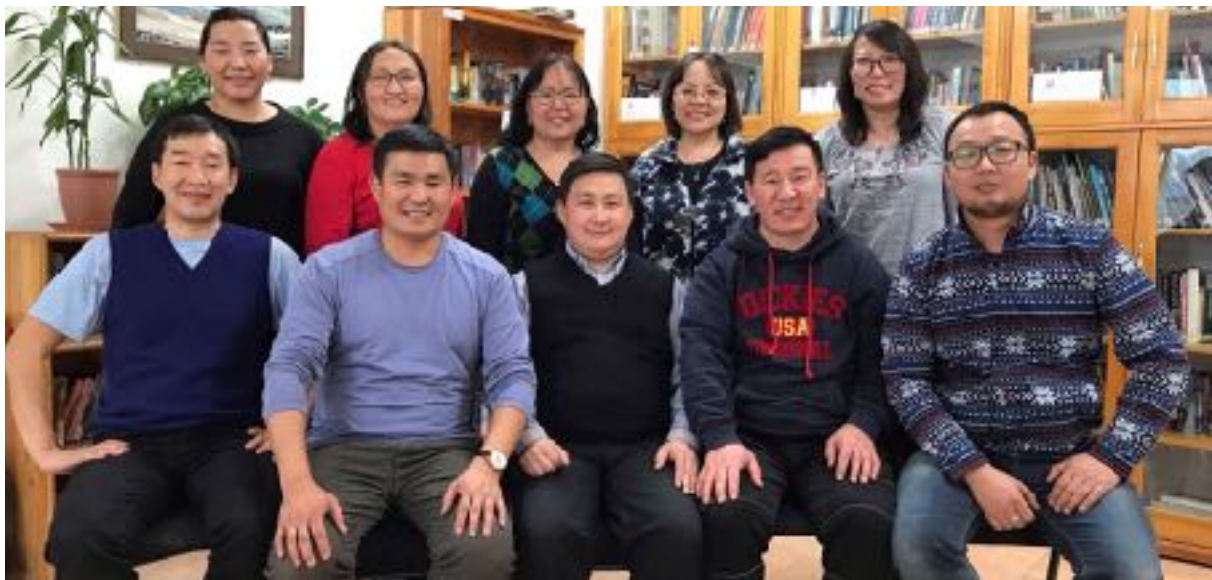

Magnus tillsammans med våra medarbetare Bayaraa och Ohio.

"Ökenkällan", efter ett profetiskt tilltal som kom till församlingen i Erdenet 1993. Vi hjälpte dem att återupptäcka sin gemensamma historia, se fördelarna av att samarbeta, definiera vilka områden de behöver varandra mest på samt identifiera några "nästa steg", konkreta mål att uppfylla inom en viss tid. De upplevde ett behov av att skapa strukturer som ska hjälpa dem att expandera nätverket och dessutom se till att det förs vidare till nästa generation.

Dagarna var mycket uppskattade. Det var mycket diskussioner, grupparbeten, återkoppling och redovisningar. Svenskarnas roll var mycket att dela erfarenheter, delge vår historia, peka på skriften och att uppmuntra mongolerna att hitta sina egna vägar att samarbeta. Efteråt var det ett par av ledarna som sa: "Något sådant här har vi aldrig varit med om förut. Ingen har tidigare lärt oss detta. Tack för att ni kom och hjälpte oss. Nu har vi ett stort arbete framför oss." Vår känsla var att tiden var helt rätt för detta, de är mogna och redo att ta steg att definiera sin identitet och strukturera sina inbördes relationer. Ökenkällan har brutit fram ur marken, och är på god väg att bli "ett vattenhål för Asien".

Planen är att träffas igen om några månader för att stämna av framstegen och identifiera ytterligare steg framåt. Vi vet inte än om detta kommer utvecklas till en sammanslutning, ett samfund eller fortsätta som ett relativt informellt nätverk. Herren och mongolerna får bestämma det tillsammans. Vår roll blir att fortsätta coacha dem, peka på möjligheter och faror och uppmuntra dem att upptäcka och utveckla sin egen identitet och gemensamma roll. Dessa ledare ber om fortsatt hjälp, att vi ska gå bredvid dem och heja på denna unga kyrka när de strävar att uppfylla del i Guds

Nyckelledare i nätverket "Ökenkällan"

mission genom att sända representanter för Guds Rike, hållbart och långsiktigt, till jordens yttersta gräns.

Förutom ovan nämnda innehåll i dagarna ägnade vi mycket tid åt att äta tillsammans. Detta är mycket viktigt i Mongoliet. Långa middagar med mycket mat, företrädesvis kött, och jäst stomjök (airag). Detta bäddar för goda relationer och ett genuint förtroende för varandra.

Jag fick också uppdraget av Pastor Battogtox (Okoo) i Jesu Församling i Erdenet att hälsa EÖM och tacka för det konkreta och välbehövda stöd de fått 2017. Tältkampanjen i provinsen Suxbaatar i höstas slog väldigt väl ut. Huvudorten i denna östliga provins har varit väldigt besvärlig att nå med evangelium och att etablera församlingar i. Men i år besöktes kampanjen av tusentals mongoler, och ca 90% av dem ville veta mer om Jesus, ha förbön och få litteratur. Stort tack för er insats! Den Mongoliska Evangeliska Alliansen (som också

delfinansierade kampanjen) var mäktigt imponerad och vill fortsätta samarbeta med Jesu Församling i att göra denna typ av insatser på fler platser i Mongoliet. Nästa år planerar man ha kampanjen i Gobi-Altai, mitt ute i Gobiöknen, en enorm provins som gränsar till Inre Mongoliet och Xinjiang.

Pastor Okoo har också, med benägen hjälp av EÖM, avslutat sina teologiska distansstudier vid Virginia Christian University. Han är mycket tacksam för er hjälp att få en examen i teologi!

Det finns mycket mer att säga, många konkreta behov att titta närmare på, men jag låter det stanna vid detta. I år firar tiotusentals mongoler Kristi födelse, över hela Mongoliet. Djingis Khans döttrar och söner tillber, följer och sprider budskapet om Yesus Khan! De oändligt vida stäpperna på det mongoliska höglandet fylls av lovsång till Gud som blev människa, Immanuel, Gud med oss!

God jul, önskar Magnus A

Tack för förbön och gåvor!

**Gåvor kan sättas in på
EÖM:s plusgirokonto
5 02 15-3**

Två av missionens veteraner har lämnat oss. **Vera Eriksson**, dotter till Mongolmissionärerna Annie och Joel Eriksson, dog i november efter en lång tids sjukdom. **Maj-Britt Eriksson**, Japanmissionär i många år tillsammans med sin man Paul, dog i december, 92 år gammal. Vi tackar Gud för deras liv och omsluter deras familjer i våra förböner.

EÖM:s samlingar våren 2018

1 februari kl 13.30 i Betlehemskyrkan, Stockholm
Kvinnan som red över Himalaya - om mission i nordvästra Kina
Dr Margareta Höök Wennfors

1 mars kl 13.30 i Betlehemskyrkan, Stockholm
Magnus A talar om Mongoliet

5 - 6 maj i Enebykyrkan, Danderyd: EÖM:s årshögtid

Senaste nytt på EÖM:s hemsida: www.eom.nu